

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 595/2023-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného HM Legal s. r. o., Landererova 8, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave (predtým Krajského súdu v Bratislave) v konaní sp. zn. BA-8Sa/53/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 25. októbra 2023, doplnenou 5. novembra 2023, domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu v konaní o jeho správnej žalobe s tým, že mu bude priznané finančné zadost'učinenie 1 500 eur.

II.

2. Sťažovateľ sa na krajskom súde, z ktorého výkon súdnictva od júna 2023 prešiel na správny súd, žalobou z decembra 2021 domáha preskúmania rozhodnutia o povinnosti zaplatiť nedoplatok na poistnom 4 648 eur. Krajský súd v januári 2022 postúpil vec inému krajskému súdu, no v apríli 2022 bolo rozhodnuté, že na konanie je príslušný pôvodný krajský súd. Krajský súd v októbri 2022 po doručení vyjadrenia žalovaného zo septembra 2022, ktoré doručil sťažovateľovi na vyjadrenie vo februári 2023, rozhodol o nepriznaní odkladného účinku správnej žalobe, o čom uznesenie doručil sťažovateľovi v októbri 2022.

III.

3. Sťažovateľ správneho súdu vytyka zbytočné prieťahy spôsobené aj postúpením veci a neprimerane dlhotrvajúce konanie bez meritórneho rozhodnutia. Zdôrazňuje osemmesačnú nečinnosť správneho súdu od doručenia vyjadrenia žalovaného vo februári 2023 až do podania ústavnej sťažnosti. Priznanie finančného zadosťučinenia odôvodňuje okrem celkovej dĺžky konania a nečinnosti súdu aj predmetom správnej žaloby – zdravotné odvody z dividend akciovej spoločnosti. Poukazuje na nemenný skutkový stav a jednoduchosť právneho posúdenia.

IV.

4. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02).

5. Rozhodovanie o správnej žalobe v sociálnych veciach patrí do bežnej rozhodovacej činnosti správnych súdov. Má však procesné osobitosti, ktoré na rozdiel od rozhodovania o všeobecnej správnej žalobe môžu prispieť k predĺženiu konania. Aj napriek tomu preskúmanie rozhodnutia potvrdzujúceho platobný výmer nemožno hodnotiť ako právne ani skutkovo zložitú vec. Čo sa týka významu sporu pre sťažovateľa, treba uviesť, že hoci výška nedoplatku na poistnom nie je zanedbateľná, sťažovateľ neuviedol žiadne konkrétne okolnosti, ktoré by zvýrazňovali dôležitosť a akútnosť rozhodnutia, okrem toho, že vec sa týka zdravotných odvodov z dividend. Čo sa týka postupu správneho súdu, treba mu pričítať zbytočné postúpenie, keď nesprávne určil druh správnej žaloby, no toto tri a pol mesačné rozhodovanie o miestnej príslušnosti neprispelo k značnému predĺženiu konania. Postupu správneho súdu možno vytknúť, že sťažovateľovi doručil vyjadrenie žalovaného na vyjadrenie až po štyroch mesiacoch, hoci ho mohol doručiť už s uznesením o zamietnutí návrhu na priznanie odkladného účinku. No na strane druhej správny súd o nepriznaní odkladného účinku správnej žalobe rozhodol v zákonnej lehote od doručenia vyjadrenia žalovaného a administratívnych spisov. Hoci okolnosti súvisiace s reformou súdnictva z júna 2023 nemôžu byť na ťarchu sťažovateľa, treba zohľadniť a akceptovať určitý čas nevyhnutný na reorganizáciu, ktorým sú, bohužiaľ, poznačené všetky správne súdne konania. To najmä s prihliadnutím na celkovú dĺžku konania jeden rok a osem mesiacov a na postup správneho súdu, ktorý koná. Hoci nie promptne, no so zatiaľ tolerovateľnými, niekoľkomesačnými odstupmi medzi jednotlivými úkonmi.

6. Tento, ani nie dva roky trvajúci stav právnej neistoty sťažovateľa, nenadobudol takú intenzitu, ktorá by viedla k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Preto je bez významu skúmať aplikovateľnosť obsahovo zhodného práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Preto je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

To však sťažovateľovi nebráni, aby sa v prípade budúcej nečinnosti správneho súdu obrátil na ústavný súd s novou ústavnou sťažnosťou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2023

Robert Šorl
predseda senátu